

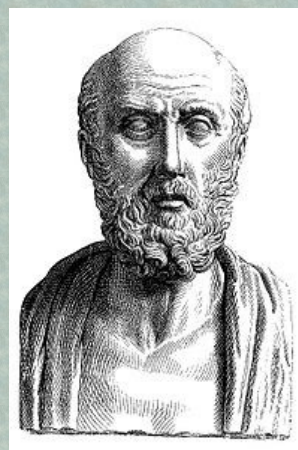
Ο Δρόμος για την Ύαση

Ειδική Πληροφοριακή Έκδοση

Δωρεάν Διανομή

Ο Δρόμος για την Ίαση χρειάζεται απαραίτητα **Στοιχεία που ζωογονούν την Διάνοια**. Γιατί αυτό που τώρα καλούμαστε να καταλάβουμε είναι ότι η **Διάνοια Θεραπεύει και Θεραπεύεται** και ότι η **Κατάθλιψη προκαλείται από την έλλειψη Διανοίας** στο άτομο και τις κοινωνίες του.

Η Ίαση είναι πάντα το ζητούμενο, είναι αυτή μια υπέροχη Ελληνική λέξη που σημαίνει ταυτόχρονα τα εξής: ότι υπάρχει μια κατάσταση της ενεργού διανοίας που αποτρέπει την αρρώστια από κάθε Ιό, όταν εδώ λέμε Ιό, εννοούμε βέβαια «**Ιό της Διανοίας**», που παρακάτω τι είναι, θα εξηγηθεί.

Σημαίνει παράλληλα ότι το υποκείμενο έχει ιαθεί, έχει δηλαδή πια την δυνατότητα το ίδιο να παράγει αντισώματα κατά του ιού και με αυτά να τροφοδοτεί την κοινωνία, αλλά και τον ίδιο του τον εαυτό.

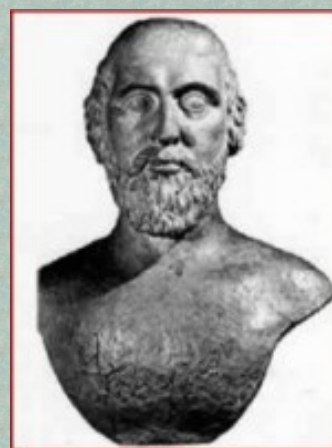
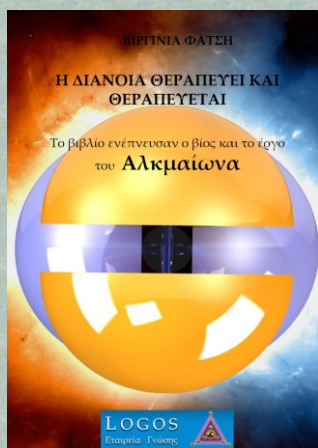
Η τρίτη σημασία είναι και αυτή σημαντική: Ίαση σημαίνει ότι ξέρω ως κοινωνία, πώς να πολεμήσω την αρρώστια και να ιαθώ, να αρχίσω δηλαδή να παράγω ενεργά αντισώματα, τα κύτταρά μου να βοηθώ, κάθε πολίτης που ανήκει σε αυτήν την κοινωνία να μπορεί να βρει την θεραπεία μέσα σε αυτήν και όχι τυρβάζοντας περί πολλά και ακολουθώντας άλλους, ασυνείδητους θεραπευτές.

Η Ίαση είναι μια κατάσταση που επιτυγχάνεται όταν κανείς ξέρει πώς να την διατηρεί, γιατί είναι **Δρόμος και περιπέτεια** από τις πιο ευχάριστες της ζωής.

Γιατί σε κάθε βήμα ανακαλύπτεις και μια πτυχή που την αγνοούσες μέχρι χθες, κάθε σκαλοπάτι είναι και μια κατάσταση της ενεργού διανοίας αυτή την φορά και όχι των «**ιώων**» που καταδυναστεύουν την διάνοια και αυτά που προκαλεί.

Ο Δρόμος είναι μια πορεία, άλλοτε ευχάριστη και άλλοτε δυσχερής, πάντοτε όμως αληθής και η αλήθεια είναι η μόνη θεραπεία σε αυτή την ζωή, που πάντοτε διαρκεί και ποτέ δεν θα σε προδώσει, αρκεί να μάθεις πώς να είσαι, να αισθάνεσαι και να φέρεσαι εσύ, ως αληθής.

Πολλοί μιλάνε για την αλήθεια, δεν την υπερασπίζονται όμως κανείς, όχι γιατί δεν θέλει, γιατί δεν ξέρει πώς να το κάνει, δεν γνωρίζει δηλαδή πώς να είναι ο ίδιος αληθής.

Για αυτό ευτυχώς για τον άνθρωπο **η Διάνοια Θεραπεύει και Θεραπεύεται**, σημαίνει δηλαδή αυτό ότι αυτή η θαυμάσια και φιλική για τον άνθρωπο ιδιότητα της ψυχής γνωρίζει πού να ψάξει, πώς να βρει και πώς να παράξει τα στοιχεία που θεραπεύουν την ίδια, για να θεραπεύσει και αυτή.

Με τους «**ιούς της διανοίας**» ένα καλό υπάρχει, ότι η διάνοια που πάσχει, μόλις θεραπευτεί, μπορεί πια και τους αναγνωρίζει, δεν μπορεί κανείς από αυτούς πια να καλυφθεί, να τρυπώσει μέσα στο χρώμα και να κάνει πως είναι φυτό.

Αποκαλύπτεται πως **υπάρχει ένα θανατηφόρο λογισμικό, που περνάει μέσα στον άνθρωπο με μορφή, ήχο και εικόνα, διεγείρει μέσα του τον συναισθηματισμό και καθώς εκείνος συγκινείται και διεγείρεται συνεχώς, το λογισμικό πολλαπλασιάζεται, δημιουργεί τους δικούς του κλώνους και εγκαθίσταται στον εγκέφαλο κανονικά.**

Μόλις αυτό συμβεί, ο εγκέφαλος αρχίζει να παραπαίει, σαν ζαλισμένος από κακές ουσίες και νωθρός, χωρίς σωστά αντανακλαστικά και ανίκανος να κάνει σωστές σκέψεις, προς το συμφέρον του τελικά.

Ο άνθρωπος ασθενεί τότε, κατά την διάνοια και όχι κατά την ψυχή, είναι λάθος να αποδίδουμε στην ψυχή ένα φαινόμενο που την διάνοια προκαλεί να ιαθεί από αυτό και να το θεραπεύσει, να φτιάξει αντισώματα και να πολεμήσει τους ιούς, να διασπείρει αυτά τα αντισώματα στην κοινωνία, όπως κάνουν αυτοί που διασπείρουν τους ιούς.

Τότε μιλάμε για ολική θεραπεία, τότε δεν υπάρχει πια διάνοια που να νοσεί γιατί βρέθηκε η θεραπεία όχι μόνο για τον ασθενή, αλλά συνολικά για την κοινωνία που βρίσκεται γύρω του και νοσεί.

Το θεϊκό με την κοινωνία που της δίνει δύναμη πολλή, είναι πως **αν ένα κύτταρό της μάθει πώς να θεραπεύει και πώς στην νόσο να αντιδρά, τότε η ίαση είναι βέβαιη και για όλους της τους ιστούς**, όχι μονάχα για ένα άτομο, αλλά και για την κοινότητα όπου ζει. Αρκεί βέβαια αυτή η κοινότητα να θέλει να θεραπευτεί.

Η θέληση βρίσκεται στην βάση κάθε Ίασης. Ποια θέληση όμως; Έχει σημασία αυτό. Όχι αοριστολογίες της μορφής, η «θέληση για την ζωή», η «αγάπη» και άλλα τέτοια γενικά, αλλά η βούληση και η ισχυρή θέληση του υποκειμένου να μάθει να αντιδρά, να υψώνει το ανάστημά του και να μιλάει με την δική του φωνή, να ακουστεί και να αποκτήσει υπόσταση, φυσιογνωμία και εαυτό.

Στην σημερινή κοινωνία πολλά λόγια «αγάπης» κυκλοφορούν, δεν αγαπάει όμως κανείς τον άνθρωπο και αυτό είναι θλιβερό. Γιατί δεν βλέπουμε να γίνονται γύρω μας έργα που εξυψώνουν τον άνθρωπο και την διάνοιά του υπηρετούν, να γίνει ο ίδιος ευφύεστερος, πιο φιλήσυχος και πιο υγιής.

Αν δεν υπάρχουν έργα, τότε έργα θα φτιάξουμε.

Και ποιο έργο είναι πολυτιμότερο από την ίδια την ζωή; Να ζήσει κανείς έναν καλό βίο, γεμάτο από ουσία και καλά νοήματα της ζωής, να κάνει καλές σκέψεις και τα νοήματα να συναισθανθεί, να υπερασπίζεται την υγεία, την δική του και του διπλανού, από όποιο πάει να γεμίσει την ζωή ασχήμια, αθλιότητα και υποταγή;

Ο άνθρωπος μπορεί να είναι ελεύθερος και στο χειρότερο μπουντρούμι να ριχτεί, μπορεί όμως να νομίζει πως είναι ελεύθερος και κατά την διάνοια να είναι υπόδουλος στους Ιούς, αυτό το κακόβουλο λογισμικό που μέσα στον άνθρωπο διαλύει τους ιστούς της αγάπης, της αλήθειας και της κοινωνίας της αληθινής.

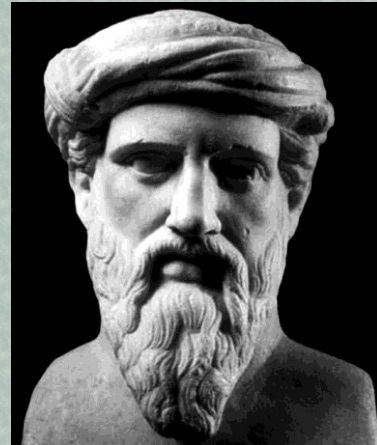
Η ελευθερία ήταν πάντα το αιτούμενο, ποτέ κανείς δεν μίλησε όμως για την ελευθερία της ψυχής, αυτή που σου επιτρέπει να αναπνέεις καθαρό αέρα σε ψηλά όρη, ενώ στα χαμηλά οι συνθήκες της ζωής απειλούν να εξαφανίσουν τον άνθρωπο και να διαλύσουν την ανθρωπιά.

Η ελευθερία της ψυχής που σου επιτρέπει να στοχάζεσαι ελεύθερα και καινούριους κόσμους να οραματίζεσαι που θα είναι για όλους σωστοί, ενώ γύρω σου η κοινωνία αγωνίζεται να σωθεί, από τους ιούς που διαλύουν τα σωθικά της και καταστρέφουν την υγιή της ζωή.

Κάποτε ο άνθρωπος ήταν ελεύθερος, οι Έλληνες ειδικά. Ο κόσμος γύρω τους κατέρρεε και αυτοί οραματιζόντουσαν την Πολιτεία την μελλοντική, μια κοινωνία με υψηλό πνεύμα και αξιοθαύμαστη αρετή, όπου κάθε άνθρωπος θα

είναι αρχηγός και αφέντης της δικής του της ψυχής και θα συμβιεί με τους άλλους σε αυτή την βάση, ότι όλοι θα είναι ελεύθεροι κατά την ψυχή και υγιείς κατά την διάνοια.

Ο Αριστοτέλης είχε δίκιο τελικά. **Κατά την διάνοια κρίνεται ο άνθρωπος** αν είναι ελεύθερος και υγιής, όχι κατά τα παροδικά φαινόμενα του βίου και της ζωής, που άλλοτε δείχνουν άσπρο και άλλοτε μαύρο, ανάλογα πώς τα βλέπει κανείς.

Συμφωνεί και ο **Πυθαγόρας**, αν η διάνοια είναι υγιής δεν σε τρομάζει καμιά σκέψη όσο και αν είναι λεπτοφυής. Μπορείς να κινείσαι στους απέραντους κόσμους της ανθρώπινης λογικής και πάντα τον δρόμο σου να βρίσκεις, ενώ παράλληλα να είσαι τόσο υψιπετής που να ανεβαίνεις στα ψηλά πατώματα, εκεί που η νέα γνώση κατοικεί, να την αντιλαμβάνεσαι, να την μορφοποιείς και να δίνεις στους ανθρώπους τα αγαθά της δικής σου ψυχής.

Τα αγαθά αυτά πρέπει να είναι εύληπτα λέει ο Πυθαγόρας, αν κάποιος θέλει ένα χωράφι να μετρήσει και να βγάλει την έκταση σε τετραγωνικά, μην του εξηγήσεις όλη την μέθοδο που εσύ χρησιμοποίησες για να φθάσεις τελικά να υπολογίζεις την υποτεινούσα από τις δύο κάθετες πλευρές. Χρειάζεται αυτό πολλές μυήσεις και οι άνθρωποι δεν είναι έτοιμοι για αυτές, η ψυχή τους δεν είναι ακόμα αρκετά ισχυρή, μπορεί στο δρόμο προς την Αλήθεια να υποστεί απώλειες και να καταστραφεί.

Δώσε τους όμως έτοιμο το δικό σου αγαθό, το τετράγωνο της υποτεινούσης ισούται με το άθροισμα των τετραγώνων των δύο καθέτων πλευρών και ας σου κόστισε εσένα, δύο βίους συναπτούς για να βρεις και να ερμηνεύσεις πώς ένας αγρός μπορεί να μετρηθεί.

Οι άνθρωποι θα ζήσουν με αυτό και θα είναι ωραία, θα μάθουν να κάνουν χρήσιμους υπολογισμούς, πάντα είναι χρήσιμο να ξέρει καθένας την ουράνια γεωμετρία των αριθμών, αυτή την εξαίσια ακολουθία που δεν παύει να

δημιουργεί, η μία σπείρα μετά την άλλη, μία εδώ και άλλη εκεί, όλες αλληλοσυνδεδεμένες, αποκύημα ενός ανώτερου Νου.

Γιατί τι άλλο είναι η **Εξέλιξη**, από μια σπείρα που **εξελισσεται συνεχώς**, την βλέπεις να υπάρχει σε πολλές διαστάσεις, μία το βήμα γίνεται εδώ, μία κάπου αλλού αυτή όμως η θαυμαστή Εξέλιξη του ανθρώπινου μυαλού ποτέ δεν πρέπει να σταματάει και είναι έργο όλων να μην την αφήσουμε να παρακμάσει και να κατακρημνιστεί.

Όταν τόσο πριν από εμάς, παρακολούθησαν την Εξέλιξη και την βοήθησαν να συμβεί τότε και εμείς, το ελάχιστο που έχουμε να κάνουμε είναι να συνεισφέρουμε με τον τρόπο μας και εμείς, να βρούμε μία σπείρα της εξέλιξης, δύο, τρεις και αυτές να τις παρατηρούμε και να τις τροφοδοτούμε συνεχώς, με τα ευρήματα της δικής μας φαντασίας και τα δημιουργήματα του δικού μας νου, οι αλγόριθμοι της εξέλιξης είναι εκεί και μας βοηθάνε, αρκεί να έχουμε σκέψη με αυτούς να συντονιστεί.

Ο Ασκληπιός πίστευε στα Όνειρα. Είχε αυτός συναισθανθεί ότι κάποιου είδους δονήσεις γίνονται στην διάρκεια των ονείρων, που τα εγκεφαλικά κύματα ενεργοποιούν και εκεί που το μυαλό του ανθρώπου μπορεί να είναι ένα δυσώδες έλος, ακίνητα νερά σε παρακμή, κάποιες φωτεινές ακτίνες να καταβυθίζονται, σαν μια όμορφη φωτεινή βροχή που καθώς μπαίνει στο δυσώδες έλος, παράγει δίνες και το κινητοποιεί και εκεί που είχαμε θάνατο, ζωή αρχίζει να σχηματίζεται.

Αν αυτό συμβαίνει τακτικά, αυτή η όμορφη φωτεινή βροχή των ονείρων να πέφτει στην λίμνη των στεναγμών, τότε νούφαρα φυτρώνουν στην λίμνη και από αυτά βγαίνει ευωδιά, είναι οι σκέψεις που γεννιούνται, που δεν έχουν πια παρακμή, μπορεί να βγήκαν από το έλος, το εξυγιαίνουν όμως με την παρουσία τους εκεί, με τις ρίζες, με τον κορμό τους, με τα ωραία τους άνθη, τα φύλλα και την ομορφιά.

Όταν στο έλος δούμε λουλούδια, θα έλεγε ο Ασκληπιός, τότε η φωτεινή βροχή των ονείρων πρέπει να απομακρυνθεί και ο άνθρωπος να γυρίσει στην ζωή του, με τον νου του ζωντανό, με αγάπη στην ψυχή του και με έναν κόσμο φωτεινό, εκεί που υπάρχει ακόμα η λίμνη και το νούφαρο ευδοκιμεί.

Εσείς, θα έλεγε ο Ασκληπιός στους θεραπευτές του, θα συντονίζεστε με τον άνθρωπο αυτόν που στην **θεραπεία των Ονείρων** υποβάλλεται εδώ, τα νούφαρα ακολουθούν στον σχηματισμό τους μια αλγοριθμική τάξη, ένα φυτρώνει εδώ, τρία εκεί και επειδή υπάρχουν αυτά και άλλα δύο πιο κει.

Όταν ο καμβάς γεμίσει με νούφαρα ζωντανά, τότε υπάρχει μια στιγμή που θα ξέρετε, από επιφοίτηση που θα έρθει σε εσάς, ότι ο άνθρωπος την θεραπεία πρέπει να σταματήσει και να γυρίσει στην δική του ζωή, έτοιμος πια να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και τους θυμούς, που σίγουρα οι άλλοι θα του προκαλούνε, όταν τον δούνε που θα έχει θεραπευτεί.

Όλα αυτά και πολλά άλλα, που μόλις αναφέραμε είναι οι επιδράσεις της Συλλογής, όταν αυτή με αγάπη διαβαστεί, από έναν άνθρωπο που έχει αγάπη στην καρδιά του, τόση καλή, που να μπορέσει να ακούσει τον **Ασκληπιό**, τον **Πυθαγόρα**, τον **Αλκμαίωνα** και τον **Ιπποκράτη** να μιλούν στην δική του ψυχή και να τον συμβουλεύουν όμορφα, με την μαλακή τους φωνή, τι να κάνει και πώς να περάσει τις συμπληγάδες πέτρες της ζωής, για να πάρει τον Δρόμο για τα δικά του εδάφη, εκεί που ο ίδιος θέλει να κατοικεί.

Τα Βιβλία-Διάυλοι της Συλλογής «Ο Δρόμος για την Ύαση»

Ο Δρόμος για την Ύαση

Εμπνευστής: Ιπποκράτης

Τα Στοιχεία που ζωογονούν τη Διάνοια

Εμπνευστής: Πυθαγόρας

Η Διάνοια Θεραπεύει και Θεραπύεται

Εμπνευστής: Αλκμαίων

Η Κατάθλιψη προκαλείται από την έλλειψη Διανοίας

Εμπνευστής: Ασκληπιός

Εκδόσεις: Εταιρεία Γνώσης ΛΟΓΟΣ

www.kinoniagnosis.com

4 Δεκεμβρίου 2015

Έτσι συζητούν οι τέσσερις φίλοι, τα βιβλία, είναι ωραίο να τους ακούει κανείς.

Και ακόμα πιο ωραίο είναι να μοιράζεται το στοχασμό τους και να αναβαπτίζεται στα ύδατα της δικής τους αγάπης.